

Club de lectura juvenil

K. L. Going

Xaval gras es menja el món

Dimarts, 24 d'abril de 2018
a les 18.00 h.

Amb el suport de la Diputació de Girona

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

CULTURA
FIGUERES

Autor:

K. L. Going (Rhinebeck, Nova York, 1973)

És una guardonada escriptora nord-americana autora de diverses obres que han estat traduïdes arreu del món. *Xaval gras es menja el món* va ser la seva primera novel·la i, entre altres reconeixements, va ser finalista del premi Michael L. Printz 2004 i l'any 2012 va ser adaptada al cinema de la mà de Matthew Lillard.

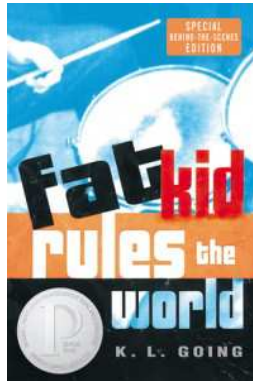
<https://edicions1984.wordpress.com/2016/10/11/novetat-editorial-xaval-gras-es-menja-el-mon-de-k-l-going-traduccio-dalbert-torrescasana/>

Web: <http://klgoing.com/>

Twitter: <https://twitter.com/klgoing?lang=es>

Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=RPb91Rtva-I>

La novel·la:

En Troy Billings té disset anys, pesa 134 quilos, va curt d'amics i, de tan poca cosa que se sent, està a un pam de llançar-se a la via del metro. L'atura en Curt MacCrae, un geni de la guitarra que ha deixat penjats els estudis, en fi, un dropo que reuneix totes les condicions per arribar a ser una llegenda del punk. I tant se val que el pare d'en Troy pensi que el nou amic del seu fill camina pel costat perillós de la vida o que el seu germà el consideri el perdedor més gran de Manhattan, el cas és que en Curt l'ha enrolat a la seva banda i hi tocarà la bateria: la història de la música està a punt de canviar per sempre, però no tant com ho farà la vida d'en Troy Billings, el xaval gras que es menja el món.

Inspirada en l'ambient que va propiciar l'última revolució digna de ser considerada com a tal que ha viscut el rock, el lector adult trobarà a *Xaval gras es menja el món* les essències de la seva joventut i el lector jove, un autèntic cant d'amor a la música i l'amistat.

Opinió:

La col·lecció Propera Parada ens torna a sorprendre i, seguint l'estela del *Diari del tot verídic d'un indi a mitja jornada* (2014), publica la traducció de *Fat Kid Rules the World* (2003), primera novel·la de **K. L. Going** (Rhinebeck, Nova York, 1973), adaptada al cinema independent l'any 2012.

En Troy Billings té 17 anys i pesa 134 quilos. Un diumenge, fart de ser la riota de tothom, decideix tirar-se a la via del metro. Però

entra en escena Curt MacCrae, una llegenda de l'institut, un jove sense sostre, un geni de la guitarra i del punk rock, brut i llardós, que no només el salva, sinó que li proposa de ser el bateria del seu grup.

Comença així una estranya relació d'amistat. En Troy, tot i ser conscient del poder manipulador del seu nou amic, es deixa portar, conscient de com en Curt l'ajudarà a trobar l'autoconfiança i acceptació que necessita, tant a l'institut com a casa.

Si pensem en els temes de rerefons, la novel·la podria ser una altra típica història juvenil melodramàtica sobre el *bullying*, les disfuncions familiars, la solitud, la mort de la mare, les drogues, l'autoestima... però hi ha dos aspectes que la fan especialment rellevant.

Per una banda, destaca el to de la veu narrativa. En Troy ens parla en primera persona, amb una veu fresca, directa i sincera, a voltes desesperada, resignada, però sobretot creïble. Sembla evident, però no sempre passa en la novel·la juvenil.

I, per l'altra, destaca el dibuix dels personatges, no només la parella principal, antagonics i alhora complementaris, sinó també els secundaris, i especialment el germà i el pare del Troy, un exmarine obsessionat amb la disciplina, que tindrà un paper important en el procés de maduració del seu fill.

Xaval gras es menja el món és això, però també un homenatge a la música, aquella que ens ajuda a desempallegar-nos de les nostres pors. Els perdedors no estan convidats a l'escenari d'un concert punk. La por escènica i la por al fracàs tampoc hi tenen lloc. Només la tensió entre una guitarra i una bateria, un so estrident que ens fa vibrar i ens fa sentir vius.

Glòria Gorchs

<https://www.clijcat.cat/faristol/critica/Xaval-gras-es-menja-el-mon>